

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XV. Jesus in amantis corde requiescit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

voluptates : è contra verò JESU absente terram animis caliginem offundi, irruere turmatim calamitatum agmina, turbas, desperationes, metus, mœrores, tædia, torpores, molestias.

Colloquium dirigetur ad B. Virginem, à qua summo enixi, submissique animi studio exposcam facultatem mihi bona ipsius venia concedi : ut quod ipsa præcinuit, *Magnificat anima mea Dominum*; (a) idem mihi concinere liceat : præsertim cum ea etiam, quæ à filio beneficia accepi, sint infinita ; simulque invitabo ad cantum non Angelicos modò Spiritus : sed res creatas omninò omnes illo Davidis Psalmo : *Laudate Dominum omnes gentes, &c.* (b)

Pater.

(a) *Luo. I.* [b] *Psal. 116.*

JESUS in amantis corde requiescit.

Expositio.

1. **Q**uamdiu cor in Deo, Deus in corde conquiescunt (quod sanctâ voluntatum consensione efficitur) cœlum tonet, fulminet, terra motis sedibus nutet, elementa rumultuentur, tentationum venti insaniant & prælientur, stabit cor quietum, ridensque.

2. Cùm JESUM sumptâ Venerabili Eucharistiâ in cor excepisti : istic placidè dormientem heus tu ne suscites, sive tragico calentis cholera strepitu, sive aliarum passionum clamore incondito, sive quavis aliâ silentii interruptione, ac tæ nutu quidem.

3. Tu verò indormisce, mi JEsule, & (isti lubet) somnum capta : cor tibi adsternimus : stat præter te amare neminem, stat tibi uni datam fidem nunquam frangere, insurgant licet venti, & maria obmurmurent.

Præant.

Preambulum ad Meditationem.

EGo dormio & cor meum vigilat. (a) Vox est amantissimi JESU: file igitur cœlum, file terra: JESUS in thalamo cordis dormiens placidè quiescit: frustra tumultuamini importunæ auræ; Cor, cui JESUS incubat, in tuto est, navis jam portum tenet, quam ars magistra tam divini navarchi dirigit. Cessa Aquilo, ab frigide, gelide, infeste Septentrionis advena, infastos halitus cohibe; tu enim cœlestium gratiarum rivos exhauris, hominum corda ignavo gelu constringis & frigore propè enecas. tu arbores foliis, fructibusque exspolias, pruinis, ac brumali lanugine terram horridam reddis, naves licet instructissimas confringis, infamique haustas gurgite funditus perdis.

Cessa tu, Meridiane hostis, nimbose Auster, morose, calide, rheumatice, ac (quod fœdus est) incentor, & fax libidinum, compesce flatum exitialem, quo omnia exuris, humores commoves, divini amoris faces extinguis, nervos succidis, animos enervas, & languidos efficis.

Tuque cessa, Occidentalis plagæ flabrum, non modò creber procellis, sed etiam auræ pestilentis afflatu latifer Africe, frustra hinc baccharis; nunquam cor istud concuties, in quo JESUS requiescit.

Tu verò Orientis solis ventilator blandule Eure, seu sublolanus, seu magis Vulturnus amas dici, qui secundæ, ridentisque fortunæ ventos afflare crederis, insolentes illos tuos spiritus remove. Cor enim divinis intentum, inæstuansque amoribus non audit.

Nunc ad te venio, mi JESULE, dic ageris, quis iste est sopor, qui te fessum de lenifico imbri recreat? quon-
dara

(a) Cant. 5.

dam fatigatus in meridie (a) sedebas ad fontem, missellam Samaritidem præstolans, cum qua velut alter Jacob cum altera (b) Rebecca novum connubii fœdus percuteres. Alias itinerum molestiis fractus, extincto die in montium juga secedebas, (c) lassata membra brevi quiete refecturus, quam mox ardentiore precandæ studio vix inchoatam abrumperes. Hic verò dormiens quid agis? neque enim ita totum te somno sepultum jacere, aut in otio cubare arbitror: ut nihil meditando agites. Nisi tuus me amor fallat, jam tecum tractas, opinor, sacrum istud connubium quod cum Ecclesia, immaculatâ sponsâ, ad bene auspiciatam crucis arborem aliquando inibis, quando te sponsum sopor mortis devinciet, atque ex sopiti aperto latere Eva illa altera existet; sicut olim. Eva (d) prior, communis hominum parens, è costa Adami repenti exædificata emerfit, dum hic extatico, propheticoque somno abreptus detineretur. An forte multa tacitus volvens, ac revolvens, quam novæ sponsæ confecturus sis dotem, cogitas, fabricalque, credo jam illi capitis ornamenta, in aures, monilia, cycladas, gemmatas vestes, sponsalia decora, ac munera. Describis jam in animo formulam & solemnes matrimonii tabulas, quod olim in publico totius orbis teatro cum Ecclesia, animaque sancta celebrabis. Attendis quanta ipsius sit egestas, quanta ab omnibus rebus inopia, quam servilis conditio, quæ reliqua sit miseriarum omnium lauta sanè suppellex, qua una apprimè instructa est, atque locuples.

Ergo lætiora, ominatiora sunt, quæ istic vel dormiens agitas. Inter molles enim somnos, quos in humano corde carpis, destinās jam animo amplissimam gloriam, quam ei prodigâ manu concessurus es, qui

(a) Joān. 4. (b) Gen. 29. (c) Luc. 6. (d) Gen. 2.

qui eam gratiam in te humaniter excipiendo, habendoque à te inierit, hoc nunc scilicet tractas, volvis, revolvis, destinas.

O magne Jacob, dum duro saxo caput reclinans indormiscis, quàm divìna, quàm mira sunt, quæ aspicias; scala verò illa, quæ terræ incumbens in coelum usque porrigitur, quot ascensum, descensumque alternantes Angelos ostentat! Jacob uti ex sacra historia accepimus, (a) Esau fratris plusquam novercalia odia, ac furias fugiens, in Luza pervenerat: saxum sternit pro cervicali, pro geniali thalamo in humo nudâ ipse prosternitur, & ecce scalam videt terrâ in coelum surrectam, Deum in extremo gradu innixum, ascendentes descendentesq; Angelos: tum verò attonitus ac horrens exclamat: *Verè Dominus est in loco isto, quàm terribilis est locus!* neque multò plura, lapideam ritè inungit, aram exstruit subitario opere, Numini suo gratias agit, loco Bethel nomen imponit. O parve Jacob, amarissime JESU, in corde meo requiesce tantisper (nisi hoc est grave) sit durum istud licet, sitque pro molli pulvillo ac thoro saxeus lapis, emollescet, scio, statim ac misericordiæ tuæ oleum superfuderis. Cor ita tibi ritè dicatum Bethel, id est, Dei domus nuncupetur: vanitatis autem domus ah! nunquam audiat. Obfirma istud, Deus meus, & altis radicibus fige, ne inconstantia venti aut turbines quatiant: sed stet uti marpesia cautes in medio mari illisa fluctibus, & fluctus eludens.

(a) Gen. 28.

* * *

MEDI-

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras. &c.

PRæludium. *Motus magnus factus est in mari: ita ut navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat. (a)*

1. *Punctum.* Considera nidulum, in quo anima sancta vivere; ac immori debet, esse amantissimi JESU coronam spineam, siquidem hæc ita altè sacro sponsi vertici defixa hæret: ut eam evellere nemo possit; atque ita tuta est istic statio, firmaque pax; quare cum Jobo viro sanctissimo accinam. *In nidulo meo moriar; & sicut palma multiplicabo dies, (b)* ita inquam novam semper meritorum in me accessionem fieri curabo; ut nullus mihi dies excidat, quo ad virtutis, sanctimonixque summam calculum non adjecero.

2. *Punctum.* Lectus, in quo quiescere JESUS amat, est piorum cor, ipsiusque amor dicatum: ibi si JESUS excubat vel dormiens; in tuto cubant omnia; frustra enim ventos, turbines, fulmina metuas. Huic enim velut Acrocerauniis scopulis allisi fluctus spumant duntaxat, mox fracti se reverberant, ac paulò post in nihilum recidunt.

3. *Punctum.* JESUS in martyrum cordibus quiescens ita eos generosos, obfirmatosque efficit, ut eodem vultu consistent in mediis sive aquis, sive ignibus: neque verò id mirum: JESUS enim quietem istic dum captat, quietos facit. Sic quando JESUM sumptâ Eucharistiâ in cordis thalamum admisimus, nihil est quod obturbet, aut de gradu dimoveat, nimirum ibi agit JESUS, pax nostra. (c)

Colo-

(a) *Matth. 15. (b) Job. 39. (c) Rom. 16. Ephes. 2.*

Colloquium dirige ad sublimissimum, & divinissimum Eucharistiæ Sacramentum: primum extolle ipsius vim, ac potentiam, quam tum in nobis ipsis experimur, quæ enim IESUM excipit, ac retinet anima, quàm fortis, quàm generosa, quàm constans efficitur! tum verò invita IESUM: ut sæpe in cordis tui hospitium divertere, & quietem captare velit; ac cave dormientem excites: ne permissis, ut mundi strepitus, animique commotiones obstrepant, aut ne otiosa colloquia (taptilla enim recula impedit,) molles ipsius somnos interturbent.

Pater.

JESUS amoris sagittis cor transfigit
ac vulnerat.

Expositio.

1. **B**one mi jaculator; ab fode, refode, transfode, sagittis decies mille cor istud pridem divino tuo amoris refractarium, ac rebelle, intus occide, macta omnem amorem, quicumque à tuo alienus est, aut abhorrens. O suavia, & chara mihi vulnera! ô tineta mella tela

2. Tu verò, cor meum, ulciscere eas injurias, tam suaves, tam acceptas; atque ex parte tuâ in IESU cor ejaculare multiplici jactu tela mille, mille pios amores, mille globos ignei amoris.

3. Nusquam corâ est melius, quàm cum transfixum est mille cuspidibus acuti amoris, doloris; si modò sincerus IESU amor flammâ insiciat, quibus dolore coquar, amore ardeam.

Preambulum ad Meditationem.

Quid verò hîc tu, fordidule Cupido? adeone depudisti, ut consistere audeas, ubi amor meus
JE-